

ROLNICZY HANDEL DETALICZNY

WYMAGANIA DOTYCZĄCE OZNAKOWANIA MIODU

Nazwa środka spożywczego

Nazwą środka spożywczego jest jego nazwa przewidziana w przepisach, w przypadku braku takiej nazwy nazwa zwyczajowa a jeśli nazwa zwyczajowa nie istnieje lub nie jest stosowana, przedstawia się nazwę opisową tego środka spożywczego.

W przypadku miodu jest to nazwa przewidziana w przepisach, w myśl której **miód** to naturalnie słodka substancja produkowana przez pszczoły *Apis mellifera* z nektaru roślin lub wydzielin żywych części roślin, lub wydzielin owadów wysysających żywe części roślin, zbieranych przez pszczoły, przerabianych przez łączenie specyficznych substancji z pszczół, składanych, odwodnionych, gromadzonych i pozostawionych w plastrach miodu do dojrzewania.

W oznakowaniu miodu podaje się pełną nazwę rodzaju i odmiany miodu.

Główne rodzaje miodu zgodnie z pochodzeniem to:

- miód kwiatowy lub nektarowy - otrzymany z nektaru roślinnego,
- miód spadziowy - uzyskany głównie z wydalin owadów wysysających żywe części roślin lub wydzielin żywych części roślin,
- miód nektarowo-spadziowy.

Rozróżnia się następujące odmiany miodu nektarowego :

- określany nazwą rośliny, której procentowa zawartość pyłku w miodzie występuje w znacznej przewadze,
- wielokwiatowy - pochodzący z wielu roślin.

Rozróżnia się następujące odmiany miodu spadziowego:

- ze spadzi liściastej,
- ze spadzi iglastej.

W przypadku miodu piekarniczego (przemysłowego) w bezpośredniej bliskości nazwy umieszcza się określenie „*miód wyłącznie do dalszego przerobu*”.

Nazwa miodu z wyjątkiem miodu przefiltrowanego i miodu piekarniczego może zostać uzupełniona informacją o pochodzeniu z określonego regionu lub terytorium, w przypadku gdy miód pochodzi w całości z tego miejsca.

Pełna nazwa rodzaju i odmiany miodu może zostać zastąpiona wyrazem „*miód*” (nie dotyczy miodu przefiltrowanego, sekcijnego, piekarniczego oraz miodu sekcijnego).

Ilość netto żywności

- może być poprzedzona wyrażeniem „*masa netto*”, „*zawartość netto*”,
- podaje się w jednostkach masy tj. gramach (g) lub kilogramach (kg),
- podając masę netto nie uwzględnia się tolerancji ±

Data minimalnej trwałości

- składa się z dnia, miesiąca oraz roku w takiej kolejności oraz w niekodowanej formie. W przypadku produktów, których trwałość przekracza trzy miesiące, lecz nie przekracza 18 miesięcy, wystarczy oznaczenie miesiąca oraz roku. W przypadku produktów, których trwałość przekracza 18 miesięcy, wystarczy oznaczenie roku.
- datę poprzedza sformułowanie:
 - „*Najlepiej spożyć przed*” – jeśli data zawiera oznaczenie dnia
 - „*Najlepiej spożyć przed końcem*” – w pozostałych przypadkachSformułowaniu tym towarzyszy sama data lub odesłanie do miejsca gdzie data minimalnej trwałości produktu jest podana np. „*znajduje się na wieczku opakowania*”.

Warunki przechowywania produktu – podaje się zaraz pod datą minimalnej trwałości.

Dane producenta – imię nazwisko oraz adres.

Nazwa państwa pochodzenia – kraj lub kraje pochodzenia gdzie miód został zebrany tj. „*Polska*”.

ROLNICZY HANDEL DETALICZNY

Kod identyfikacyjny partii produkcyjnej rozumianej jako określona ilość środka spożywczego wyprodukowanego, przetworzonego lub zapakowanego w praktycznie takich samych warunkach.

- kodem partii produkcyjnej może być data minimalnej trwałości określona co najmniej z podaniem dnia i miesiąca jeśli określenie to wystarczy do identyfikacji partii. W oznakowaniu umieszczamy informację o tym co jest kodem identyfikacyjny partii np. „*data minimalnej trwałości jest równocześnie numerem partii*”,
- jeżeli nie jest możliwe jednoznaczne odróżnienie kodu identyfikacyjnego od innych informacji zawartych w oznakowaniu, kod identyfikacyjny należy poprzedzić literą "L".

Dodatkowe wymagania dotyczące oznakowania

- nazwa żywności oraz masa netto muszą znajdować się w jednym polu widzenia,
- obowiązkowe informacje dotyczące żywności podaje się w sposób zapewniający wyraźną czytelność z użyciem znaków o rozmiarze czcionki, których wysokość małej litery „x” wynosi co najmniej 1,2 mm,
- obowiązkowe informacje na temat żywności muszą być dobrze widoczne, wyraźnie czytelne oraz, w stosownych przypadkach, nieusuwalne,
- obowiązkowe informacje na temat żywności nie mogą być w żaden sposób ukryte, zasłonięte, pomniejszone ani przerwane jakimikolwiek innymi nadrukami, ilustracjami czy innym materiałem,
- obowiązkowe informacje na temat żywności muszą być wydrukowane w sposób zapewniający wyraźną czytelność,
- **Informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać konsumenta w błąd.**

Miód spełnia wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli:

- nie zawiera:
 - innych organicznych lub nieorganicznych substancji obcych jego składowi,
 - składników żywności, w tym dozwolonych substancji dodatkowych, obcych jego składowi,
 - oznak fermentacji,
- nie posiada zapachu i smaku nietypowego dla danej odmiany miodu,
- jego kwasowość nie została sztucznie zmieniona,
- jego naturalne enzymy nie zostały częściowo lub całkowicie zniszczone przez ogrzewanie,
- pyłek kwiatowy lub inny specyficzny komponent miodu nie został z niego usunięty, z wyjątkiem miodu przefiltrowanego, chyba że było to nieuniknione w procesie usuwania obcych substancji organicznych lub nieorganicznych,
- spełnia wymagania fizykochemiczne zawarte w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 3 października w sprawie szczególnych wymagań w zakresie jakości handlowej miodu.

W oznakowaniu miodu można umieścić dobrowolną informację „**Produkt polski**” z wykorzystaniem ściśle określonego znaku graficznego jeśli został pozyskany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Broszurka ma charakter informacyjny i nie stanowi wykładni prawa.

Wykaz aktów prawnych zawierających szczegółowe informacje:

- ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,
- rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 3 października w sprawie szczególnych wymagań w zakresie jakości handlowej miodu,
- dyrektywa Rady 2001/110/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnosząca się do miodu,
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004,
- rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu i sposobu znakowania niektórych grup i rodzajów artykułów rolno-spożywczych kodem identyfikacyjnym partii produkcyjnej,
- rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych,
- rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie wzoru znaku graficznego zawierającego informację „Produkt polski”